

การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อ
คุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรม
ขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย*

TESTING THE VARIABILITY OF THE CAUSAL FACTOR MODEL
THAT AFFECTS THE QUALITY OF ACCOUNTING DATA AND
FINANCIAL SUCCESS OF SMALL AND MEDIUM-SIZED HOTELS
IN THAILAND

ยุพา สะรุโณ

Yupa Saruno

ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล

Prawet Penawutkun

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Sripatum University, Thailand

E-mail: yupa_saruno@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการทบทวนเอกสารตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย ที่ขึ้นทะเบียนกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 322 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานโมเดลสมการโครงสร้างผู้วิจัยใช้โปรแกรม LISREL 9.30 ผลการวิจัยพบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลาง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 76.7 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 63.04 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 16 ปี ร้อยละ 39.44 ซึ่งเป็นเจ้าของธุรกิจ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.64 รูปแบบธุรกิจเป็นบริษัทจำกัดร้อยละ 55.28 จำนวนพนักงานน้อยกว่า 30 คนร้อยละ 70.19 ห้องพักตั้งแต่ 30 - 100 ห้องร้อยละ 55.90 รายได้ต่อเดือนมากกว่า 90,001 บาท ร้อยละ 31.99 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 36.34 รูปแบบโครงสร้างเดียวกันมีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลแต่ค่าพารามิเตอร์ภายใน

* Received 22 September 2020; Revised 10 October 2020; Accepted 14 October 2020

โมเดล มีความแตกต่างกันหรือมีความแปรเปลี่ยนบางส่วน (Partial Variance) ระหว่างเส้นอิทธิพลทักษะทางวิชาชีพบัญชี (PAS) จรรยาบรรณทางวิชาชีพบัญชี (PEA) และการบริหารจัดการฝ่ายบัญชี (MA) สำหรับข้อมูลความสำเร็จด้านการเงิน (FS) ทักษะทางวิชาชีพบัญชี (PSA) การบริหารจัดการฝ่ายบัญชี (MA) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดล Chi-Square = 668.95, df = 208, χ^2/df = 5.82, SRMR = 0.10, RMSEA = 0.12, NFI = 0.87, NNFI = 0.86, CFI = 0.89

คำสำคัญ: ความไม่แปรเปลี่ยน, คุณภาพข้อมูลทางบัญชี, ความสำเร็จด้านการเงิน

Abstract

The objectives of this research article were to test empirical data on the variability of the causal factor models on the quality of accounting information and the financial success of small and medium-sized hotel businesses in Thailand. By reviewing relevant research textbooks and collecting data from small and medium hotel businesses in Thailand registered with the Tourism Authority of Thailand, this research was a quantitative research using questionnaires from a specific sample of 322 people. The statistics used for data analysis were percentage and statistics used to test hypothesis, model, structural equation, researcher using LISREL 9.30 program. The results revealed that the causal relationship model of accounting data quality and financial success of small and medium-sized hotel businesses. Most of the respondents were female 76.7 percent, with a bachelor's degree 63.04 percent, more than 16 years of work experience 39.44 percent, of which 89 business owners or 27.64 percent. Business model is a limited company 55.28 percent, less than 30 employee's 70.19 percent, the number of rooms from 30-100 rooms 55.90 percent, monthly income more than 90,001-baht 31.99 percent, monthly expenses less than 20,000-baht 36.34 percent. The same structure model has no differences. There is a variation of the model, but the parameters with in the model are different, or there is a partial variation between the Professional Accounting Skills influence (PAS), Professional Ethics in Accounting (PEA) and Management Accounting (MA), for Financial Success data (FS), Professional Skills Accounting (PSA), Management Accounting (MA) based on the model consistency index. Chi-Square = 668.95, df = 208, /df = 5.82, SRMR = 0.10, RMSEA = 0.12, NFI = 0.87, NNFI = 0.86, CFI = 0.89.

Keywords: Invariance, Accounting Data Quality, Financial Success

บทนำ

ธุรกิจโรงแรมเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมบริการที่มีการเติบโตและขยายตัวตามสภาพการณ์การท่องเที่ยว และยังถือเป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งมีหน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญโดยการส่งเสริมรณรงค์ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวนำค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้จึงส่งผลให้ธุรกิจโรงแรมมีการแข่งขันที่สูงขึ้นโดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารจัดการหรือการสร้าง ความแตกต่างที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นเพื่อต้องการดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันภาคการท่องเที่ยวของไทยมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยในปี พ.ศ. 2558 มีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันถึงร้อยละ 20.44 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1,447,158.05 ล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) ผลจากการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องมีโอกาสสร้างรายได้เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในปัจจุบันจะนิยมท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและมีเอกลักษณ์ที่สวยงามประกอบกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทยมีราคาถูกจึงทำให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กรมการท่องเที่ยว, 2558) จากสถิติการเข้าพักแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในปี พ.ศ. 2558 พบว่ามีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้าพักแรมในโรงแรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558) ปัจจุบันธุรกิจโรงแรมเพิ่มมากขึ้นตามสัดส่วนของนักท่องเที่ยวส่งผลให้ธุรกิจโรงแรมเกิดการแข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับการวัดผลความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการวางแผนการบริหารจัดการธุรกิจให้มีการเติบโตเป็นที่รู้จัก และได้มาตรฐานเพิ่มมากขึ้น (นภดล ร่มโพธิ์, 2553) และการวัดความสำเร็จขององค์กรควรมีการวัดผลความสำเร็จทั้งด้านการเงินและไม่ใช่มูลค่าทางการเงินซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงองค์ประกอบความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่จะนำไปสู่การวางแผนตัดสินใจให้องค์กรประสบความสำเร็จมากขึ้น

การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดนั้นเป็นการตรวจสอบด้านคุณภาพเครื่องมือความตรงแบบหนึ่งว่าเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาขึ้นนั้นมีคุณภาพไม่แปรเปลี่ยนไปตามกลุ่มประชากรจะส่งผลให้ผู้วิจัยมีความแน่ใจในผลการวิจัยนั้นเกิดจากความแตกต่างของประชากร มิใช่ความบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ หรือในการวิจัยเชิงทดลองผลจากการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนระหว่างตัวแปรกลุ่มประชากร โดยการวิเคราะห์กลุ่มพหุ (Multi - Group Analysis) เพื่อใช้ตรวจสอบเครื่องมือก่อนที่จะ

ดำเนินการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์ซึ่งจะทำให้ผลการวิจัยมีความตรงและความเชื่อมั่นรวมถึงผลการวิเคราะห์เป็นความแตกต่างจากตัวแปรที่ศึกษาจริงไม่ใช่เกิดจากเครื่องมือหรือตัวแปรประชากร (จิรัฐ ขวนชม และนงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร, 2556) สำหรับการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนสามารถทำการทดสอบได้ 4 ประการคือ 1) การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลหรือองค์ประกอบ (Pattern Same or Factor Form Invariance) ซึ่งเป็นการทดสอบขั้นที่หนึ่งหากไม่ผ่านขั้นนี้จะแสดงถึงรูปแบบของโมเดลการวัดของแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน 2) เมื่อรูปแบบโมเดลไม่แปรเปลี่ยนจะทำการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) 3) เมื่อน้ำหนักองค์ประกอบไม่แปรเปลี่ยนจึงทำการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้ (Item Error Variance) 4) เมื่อค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้ไม่แปรเปลี่ยนจะทำการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของความแปรปรวนเกี่ยวกับตัวแปรแฝง ซึ่งการหาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรจึงจำเป็นต้องนำมาสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับธุรกิจโรงแรมเพื่อเป็นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจประสบความสำเร็จในการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้น (นภดล ร่มโพธิ์ และมนวิภาคดุงสิทธิ์, 2557) ดังนั้นการพัฒนาธุรกิจโรงแรมให้มีคุณภาพและประสบความสำเร็จต้องวัดผลการดำเนินงานที่สะท้อนออกมาในรูปของงบการเงินที่ต้องมีทักษะความรู้ความสามารถเฉพาะทางในการรายงานผลประกอบการให้มีความน่าเชื่อถือ (Ismail, K. & Isa, C., 2011) การจะได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานต้องมาจากการรายงานผลของฝ่ายบัญชีที่มีหน้าที่ในรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มาจัดทำกรรายงานผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของธุรกิจเกี่ยวกับการบริหารงานและนำเสนอผลประกอบการเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงขับเคลื่อนการทำงานให้ดีขึ้น รวบรวมข้อมูลที่รายงานผลต้องมีคุณภาพน่าเชื่อถือ มีความถูกต้องครบถ้วนผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจได้ทันต่อเวลา และข้อมูลต้องปราศจากข้อผิดพลาดจากข้อเท็จจริง คุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่เหมาะสมต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือมาตรฐานทางการบัญชีจึงจะทำให้งบการเงินมีความถูกต้องน่าเชื่อถือซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน (นภดล ร่มโพธิ์, 2553) รวมถึงคุณภาพข้อมูลทางบัญชียังนำไปสู่การยกระดับการทำงานในฝ่ายอื่น ๆ เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาจากข้อมูลการรายงานผลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้บริหารไว้วางใจนำไปสู่การวางแผนการตัดสินใจในทางธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางที่มีการขยายตัวมากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจมุ่งศึกษาการทดสอบองค์ประกอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทยเพื่อนำข้อค้นพบไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจโรงแรมให้ประสบความสำเร็จมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์หาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย โดยใช้สมการโครงสร้างในการวิเคราะห์ผลการศึกษาด้วยโปรแกรม LISREL ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางที่ขึ้นทะเบียนในกลุ่ม 12 เมืองต้องห้ามพลาตกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2561 จำนวน 347 แห่ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2561) ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดโดยเลือกใช้รายชื่อประชากรในการวิจัยธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางตามบัญชีรายชื่อที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานสอบสวนและนิติการ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่คอยกำกับดูแลการขึ้นทะเบียนการจัดตั้งธุรกิจโรงแรมและเปิดเผยรายชื่อของธุรกิจโรงแรมโดยไม่มีเงื่อนไข และผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การแบ่งขนาดของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางตามจำนวนห้องพักของสมาคมโรงแรมไทยเฉพาะรูปแบบการจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire survey) จากการทบทวนวรรณกรรมภายใต้กรอบแนวคิดทฤษฎีตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ทักษะทางวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย ทักษะทางปัญญา ทักษะคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการสื่อสาร (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2558) ทักษะการคำนวณ และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (กุสุมา คำพิทักษ์และคณะ, 2556) จรรยาบรรณทางวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย ความโปร่งใสและความอิสระ ความซื่อสัตย์สุจริต การรักษาความลับ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2561) การบริหารจัดการฝ่ายบัญชี ประกอบด้วย การสร้างค่านิยมร่วม รูปแบบการปฏิบัติงาน กลยุทธ์การปฏิบัติงาน การจัดการบุคลากร (Melia, D., 2010) คุณภาพรายงานทางการเงิน ประกอบด้วย ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความถูกต้องครบถ้วน ความเป็นกลาง การปราศจากข้อผิดพลาด (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2561) และความสำเร็จด้านการเงิน ประกอบด้วย กำไรสุทธิ รายได้ และต้นทุน (Everaert, P. et al., 2010)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีระหว่าง 0.74 – 0.94 พร้อมทั้งปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ตัวอย่าง จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach, L. J., 1951) รายข้อมีค่าเท่ากับ 0.84 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ตามเกณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากฝ่ายบัญชีโดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ ส่งทาง E-mail และผู้วิจัยลงพื้นที่ด้วยตนเองตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤศจิกายน 2562 จำนวน 347 ชุด ผู้วิจัยมีการติดตามและตรวจสอบแบบสอบถามที่สามารถใช้ได้ทั้งสิ้น 322 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับ (Response Rate) ร้อยละ 92.80 ของกลุ่มตัวอย่างถือว่ามีความเหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์สมการโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับกันโดยทั่วไป 10: 1 ของตัวแปรสังเกตได้ถือว่าเหมาะสม (Hair, J. F. et al, 2010)

งานวิจัยนี้ทำการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่ม คือ ธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กจำนวน 142 แห่ง และธุรกิจโรงแรมขนาดกลางจำนวน 180 แห่งการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเพื่อตอบสนองมติฐานของการวิจัยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างด้วยโปรแกรม LISREL 9.30 โดยมีลำดับการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยน 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล (Model Form) ซึ่งเป็นการตรวจสอบจำนวนตัวแปรในโมเดลรูปแบบลักษณะโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรูปแบบเมทริกซ์ (Matrix Form) และสถานะเมทริกซ์ (Matrix Mode) ว่ามีรูปแบบเดียวกันทั้งสองกลุ่มหรือไม่โดยพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องของโมเดล ถ้าพบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงว่าประชากรทั้ง 2 กลุ่มมีรูปแบบโมเดลเหมือนกัน จากนั้นก็จะทำการทดสอบในขั้นตอนต่อไปแต่ถ้าพบว่าโมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ก็จะยุติการทดสอบทันทีแสดงว่าประชากรทั้ง 2 กลุ่มมีรูปแบบหรือโครงสร้างโมเดลแตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบค่าพารามิเตอร์ภายในโมเดล เมื่อทำการพิสูจน์ได้ว่าประชากรทั้ง 2 กลุ่มมีรูปแบบหรือโครงสร้างของโมเดลเป็นแบบเดียวกันขั้นตอนต่อไปจะทำการทดสอบค่าพารามิเตอร์ภายในโมเดล โดยนำเข้าทดสอบทีละเมทริกซ์แล้วพิจารณาว่าเมทริกซ์นั้น ๆ แปรเปลี่ยนตามกลุ่มประชากรหรือไม่โดยเมทริกซ์ที่นำเข้าทดสอบจะกำหนดเป็นชุดที่มีลักษณะซ้อนกันเป็นระดับลดหลั่น ซึ่งจะเริ่มทำการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของเมทริกซ์พารามิเตอร์ที่มีความเข้มงวดน้อยที่สุด (Least Restriction) ไปจนถึงเมทริกซ์พารามิเตอร์ที่มีความเข้มงวดมากที่สุด (Most Restriction) (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2554)

ผลการวิจัย

จากการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทยผลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 322 คน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเชิงพรรณนา

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	75	23.29
หญิง	247	76.71
รวม	322	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 76.71 และเป็นเพศชาย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.29

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	40	12.42
ปริญญาตรี	203	63.04
สูงกว่าปริญญาตรี	79	24.54
รวม	322	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงินส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 63.04 รองลงมาเป็นสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 24.54 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.42

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำงาน		
5 - 10 ปี	91	28.26
11 - 15 ปี	104	32.30
มากกว่า 16 ปี	127	39.44
รวม	322	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงินส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 16 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 39.44 รองลงมาเป็น 11 - 15 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 32.44 และ 5 - 10 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.26

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงานในปัจจุบัน

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งงานในปัจจุบัน		
เจ้าของธุรกิจ	89	27.64
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	58	18.01
หุ้นส่วนจำกัด	13	4.04
ผู้จัดการฝ่ายบัญชีการเงิน	32	9.94
ผู้จัดการแผนกบัญชีการเงิน	46	14.29
หัวหน้าฝ่ายบัญชีการเงิน	84	26.08
รวม	322	100

จากตารางที่ 4 พบว่า ตำแหน่งงานในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าของธุรกิจ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.64 รองลงมาเป็นหัวหน้าฝ่ายบัญชีการเงินจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 26.08 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 18.01 ผู้จัดการแผนกบัญชีการเงิน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีการเงิน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.94 และหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.04

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบของการดำเนินธุรกิจ

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบของการดำเนินธุรกิจ		
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	144	44.72
บริษัทจำกัด	178	55.28
รวม	322	100

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงินส่วนใหญ่มีรูปแบบการดำเนินธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 55.28 รองลงมาเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด มีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 44.72

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนพนักงาน

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนพนักงาน		
น้อยกว่า 30 คน	226	70.19
ตั้งแต่ 31 - 40 คน	32	9.94
ตั้งแต่ 41 - 50 คน	11	3.42
ตั้งแต่ 51 คนขึ้นไป	53	16.45
รวม	322	100

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงินส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 30 คน จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 70.19 รองลงมาเป็นตั้งแต่ 51 คนขึ้นไป จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.45 ตั้งแต่ 31 - 40 คน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.94 และตั้งแต่ 41 - 50 คน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนห้องพัก

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนห้องพัก		
น้อยกว่า 30 ห้อง	142	44.10
ตั้งแต่ 30-100 ห้อง	180	55.90
รวม	322	100

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงินส่วนใหญ่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 30 - 100 ห้อง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 55.90 รองลงมาเป็นน้อยกว่า 30 ห้อง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 44.10

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน (โดยประมาณ)		
น้อยกว่า 30,000 บาท	44	13.66
ตั้งแต่ 30,000 - 60,000 บาท	95	29.50
ตั้งแต่ 60,001 - 90,000 บาท	80	24.84
มากกว่า 90,001 บาท	103	31.99
รวม	322	100

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงินส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 90,001 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 31.99 รองลงมาเป็นตั้งแต่ 30,000 - 60,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 ตั้งแต่ 60,001 - 90,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.84 และน้อยกว่า 30,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (โดยประมาณ)		
น้อยกว่า 20,000 บาท	117	36.34
ตั้งแต่ 20,001 - 50,000 บาท	106	32.92
ตั้งแต่ 50,001 - 80,000 บาท	55	17.08
มากกว่า 80,001 บาท	44	13.66
รวม	322	100

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีการเงินส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 36.34 รองลงมาเป็นตั้งแต่ 20,001 - 50,000 บาท จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 32.92 ตั้งแต่ 50,001 - 80,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.08 และมากกว่า 80,001 บาทจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66

ตอนที่ 2 แสดงผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินระหว่างธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและธุรกิจโรงแรมขนาดกลางในประเทศไทย

ตารางที่ 10 แสดงการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลรวม รูปแบบโมเดลโรงแรมขนาดเล็กและรูปแบบโมเดลขนาดกลาง

การทดสอบความสอดคล้องโมเดล	χ^2	df	χ^2 /df	SRMR	RMSEA	NFI	NNFI	CFI
รูปแบบโมเดลรวม	668.95	208	5.82	0.10	0.12	0.87	0.86	0.89
รูปแบบโมเดลขนาดเล็ก	154.03	98	1.57	0.06	0.06	0.97	0.97	0.99
รูปแบบโมเดลขนาดกลาง	137.77	95	1.45	0.05	0.05	0.97	0.98	0.99

จากตารางที่ 10 พบว่า การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล (Model Form) โดยพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลแบ่งดัชนีในการตรวจสอบเป็น 3 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ 1 การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลรวมทั้งขนาดเล็กและ ขนาดกลาง ซึ่งมีการทดสอบ 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 เป็นการตรวจสอบ Absolute fit indices ชุดที่ 2 เป็นการทดสอบ Incremental fit indices และชุดที่ 3 เป็นการทดสอบ Parsimony fit Indices พบว่า การตรวจสอบ Absolute fit indices ของโมเดลสมมติฐาน โดยพิจารณาค่าดัชนีตรวจสอบความกลมกลืน (χ^2) มีค่าเท่ากับ 668.95 ค่าองศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 208 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (Chi - Square/df) มีค่าเท่ากับ 5.82 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.10 ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.12 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีแบบอิงเกณฑ์ (NFI) มีค่าเท่ากับ 0.87 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีไม่อิงเกณฑ์ NNFI เท่ากับ 0.86 และค่าดัชนีเปรียบเทียบความสอดคล้องของโมเดล CFI เท่ากับ 0.89 ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนโมเดลรวมขนาดเล็กและขนาดกลางทั้ง 3 ชุด ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องเนื่องจากประชากรทั้งสองกลุ่มมีจำนวนตัวแปรในรูปแบบลักษณะโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร รูปแบบเมทริกซ์ (Matrix Form) และสถานะเมทริกซ์ (Matrix Mode) แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการค้นหาโครงสร้างโมเดลที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม

รูปแบบที่ 2 การทดสอบรูปแบบโมเดลขนาดเล็ก มีการทดสอบ 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 เป็นการตรวจสอบ Absolute fit indices ชุดที่ 2 เป็นการทดสอบ Incremental fit indices และชุดที่ 3 เป็นการทดสอบ Parsimony fit Indices พบว่า การตรวจสอบ Absolute fit indices ของโมเดลสมมติฐาน โดยพิจารณาค่าดัชนีตรวจสอบความกลมกลืน (χ^2) มีค่าเท่ากับ 154.03 ค่าองศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 98 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (Chi - Square/df) มีค่าเท่ากับ 1.57 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.06 ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.06 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีแบบอิงเกณฑ์ (NFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีไม่อิงเกณฑ์ NNFI เท่ากับ 0.97 และค่าดัชนีเปรียบเทียบความสอดคล้องของโมเดล CFI เท่ากับ 0.99 ตามลำดับ ซึ่งจากผลการประเมินดัชนีทั้ง 3 ชุด ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลผ่านเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

รูปแบบที่ 3 การทดสอบรูปแบบโมเดลขนาดกลาง มีการทดสอบ 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 เป็นการตรวจสอบ Absolute fit indices ชุดที่ 2 เป็นการทดสอบ Incremental fit indices และชุดที่ 3 เป็นการทดสอบ Parsimony fit Indices พบว่า การตรวจสอบ Absolute fit indices ของโมเดลสมมติฐาน โดยพิจารณาค่าดัชนีตรวจสอบความกลมกลืน (χ^2) มีค่าเท่ากับ 137.77 ค่าองศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 95 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (Chi - Square/df) มีค่าเท่ากับ 1.45 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน (SRMR) มีค่า

เท่ากับ 0.05 ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.05 ค่าดัชนีวัดความเหมาะสมพอดีแบบอิงเกณฑ์ (NFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดความเหมาะสมพอดีไม่อิงเกณฑ์ NNFI เท่ากับ 0.98 และค่าดัชนีเปรียบเทียบความสอดคล้องของโมเดล CFI เท่ากับ 0.99 ตามลำดับ ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลผ่านเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สรุปผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินระหว่างกลุ่มธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย พบว่าโมเดลที่ไม่มีการกำหนดเงื่อนไขบังคับและที่มีการกำหนดเงื่อนไขบังคับให้ประชากรสองกลุ่มมีจำนวนตัวแปรในโมเดลรูปแบบลักษณะโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหมือนกันทำให้ รูปแบบเมทริกซ์ และสถานะเมทริกซ์แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงหยุดการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล และทำการค้นหาโครงสร้างโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมที่เหมาะสมตามขนาดของโรงแรม โดยทำให้ทราบว่าโมเดลที่มีโครงสร้างรูปแบบเดียวกันเกิดค่าพารามิเตอร์ภายในโมเดลแตกต่างกัน โดยธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กจะให้ความสำคัญกับปัจจัยทักษะทางวิชาชีพ จรรยาบรรณทางวิชาชีพ และการบริหารจัดการฝ่ายบัญชีเป็นปัจจัยหลัก สำหรับธุรกิจโรงแรมขนาดกลางจะให้ความสำคัญกับปัจจัยหลักคือทักษะทางวิชาชีพบัญชี และการบริหารจัดการฝ่ายบัญชี สำหรับปัจจัยด้านจรรยาบรรณทางวิชาชีพบัญชีเป็นปัจจัยทางอ้อมที่ส่งต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

อภิปรายผล

การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์กล่าวคือคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้รวม 19 ตัวแปรแต่เนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นพบว่าธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางมีการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรสังเกตในด้านจรรยาบรรณทางวิชาชีพบัญชีแตกต่างกันจึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์รวมเป็นตัวแปรเดียวได้ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลต้องแยกวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นสองชุดคือชุดสำหรับธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและสำหรับธุรกิจโรงแรมขนาดกลาง

ดังนั้นในการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมระหว่างธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย สามารถนำโครงสร้างรูปแบบเดียวกันแต่ค่าพารามิเตอร์ภายในโมเดลมีความแตกต่างกันหรือมีความแปรเปลี่ยนบางส่วนไปใช้ร่วมกันได้เป็นการแสดงให้เห็นถึง

ธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กและธุรกิจโรงแรมขนาดกลางย่อมนำมาโมเดลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพเหมือนกันได้ (Schumacker, R. E. & Lomax, R. G., 2010) เพียงแต่ต้องพิจารณาในรายละเอียดค่าพารามิเตอร์ภายในโมเดลที่มีความแตกต่างกัน (Kelloway, E. K., 2015) ซึ่งเกิดจากเส้นอิทธิพลรวมเกี่ยวกับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงิน โดยธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กให้ความสำคัญกับทักษะทางวิชาชีพบัญชี จรรยาบรรณทางวิชาชีพบัญชี และการบริหารจัดการฝ่ายบัญชีที่มีผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชี และข้อมูลทางการเงินมากกว่าธุรกิจโรงแรมขนาดกลาง ซึ่งธุรกิจโรงแรมขนาดกลางจะให้ความสำคัญกับทักษะทางวิชาชีพบัญชี และการบริหารจัดการฝ่ายบัญชีที่มีผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จทางการเงิน นำไปสู่การวางแผนพัฒนาศักยภาพการทำงานทั้งในตัวของบุคลากรฝ่ายบัญชีหรือนำข้อมูลจากการดำเนินงานขององค์กรไปใช้ในการบริหารธุรกิจ การศึกษาของ นางลักษณ์ วิรัชชัย ที่มีการกล่าวไว่ว่านักวิจัยควรทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดระหว่างกลุ่มประชากรก่อนที่จะวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามการวิจัย เพราะความแตกต่างที่เกิดขึ้นในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประชากรอาจจะไม่ใช่ความแตกต่างจากตัวแปร แต่เป็นความแตกต่างความแปรเปลี่ยนของโมเดลการวัดระหว่างกลุ่มประชากรก็ได้ (นางลักษณ์ วิรัชชัย, 2554) Jöreskog, K. G. & Sörbom, D. แสดงว่าโมเดลจากกลุ่มประชากรสองกลุ่มมีรูปแบบโมเดลไม่แปรเปลี่ยนเมื่อตัวแปรทุกตัวในโมเดลและโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดลทั้งสองเป็นแบบเดียวกัน (Jöreskog, K. G., & Sörbom, D., 2012) ดังที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ทำการศึกษาวิเคราะห์ธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กไว้ว่า จะต้องมุ่งให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรายงานผลของตัวเลขโดยให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายและรายได้และต้องให้นักบัญชีได้เข้าไปมีบทบาทในการนำข้อมูลมาวางแผนเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2562) รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรฝ่ายบัญชีและการเงินให้มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานภายใต้ทักษะทางวิชาชีพ จรรยาบรรณทางวิชาชีพ ให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับการทำงานให้มีความถูกต้องน่าเชื่อถือส่งผลต่อการตัดสินใจให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพทางการเงินเพิ่มมากขึ้น (พุทธชาด ลุนคำ, 2562) รวมทั้งจะนำไปสู่แนวทางการพัฒนาแนวคิดนโยบายและการปฏิบัติงานรวมถึงจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในภาพลักษณ์ขององค์กรต่อไป และยังทำให้ฝ่ายบัญชีเข้าไปมีบทบาทในการวางแผนบริหารจัดการองค์กรหรือช่วยเป็นแนวทางในการจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพงานที่ส่งผลถึงความสำเร็จขององค์กรได้ตรงประเด็นทันต่อเหตุการณ์ในการวางแผนการตัดสินใจส่งผลให้องค์กรประสบความสำเร็จมากขึ้น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปได้ว่าการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมระหว่างธุรกิจโรงแรม

ขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย โดยมีประชากรทั้ง 2 กลุ่มซึ่งมีจำนวนตัวแปรในโมเดลรูปแบบลักษณะโครงสร้างโมเดลแบบเดียวกัน แต่ค่าพารามิเตอร์ภายในโมเดลมีความแตกต่างกันส่งผลให้คุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินของธุรกิจโรงแรมระหว่างธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กกับโรงแรมขนาดกลางมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปปรับใช้ในแต่ละขนาดของธุรกิจควรให้ความสำคัญกับคู่พารามิเตอร์ที่แปรเปลี่ยน ซึ่งธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กให้ความสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จด้านการเงินซึ่งต้องประกอบด้วย ทักษะทางวิชาชีพบัญชี จรรยาบรรณทางวิชาชีพบัญชี การบริหารจัดการฝ่ายบัญชีแต่ธุรกิจโรงแรมขนาดกลางให้ความสำคัญหลักเกี่ยวกับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและความสำเร็จของงานด้านการเงินแค่ทักษะทางวิชาชีพบัญชีและการบริหารจัดการฝ่ายบัญชี ดังนั้นผู้บริหารของธุรกิจโรงแรมขนาดกลางควรส่งเสริมให้บุคลากรฝ่ายบัญชีได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนตัดสินใจหรือการมีส่วนร่วมในการบริหารงานในการกำหนดแผนกลยุทธ์มากขึ้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของนักบัญชีด้านจรรยาบรรณการนำเสนอข้อมูลหรือการรายงานผลข้อมูลที่ส่งผลเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดต่อธุรกิจ ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป สำหรับการศึกษาครั้งต่อไปควรนำโมเดลนี้ไปทดสอบกับตัวแปรกำกับหรือตัวแปรปรับ (Moderator Variable) อื่น เช่น เพศ อายุ ประสบการณ์ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน เป็นต้น เพื่อเพิ่มองค์ความรู้โดยการยืนยันความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเมื่อมีกลุ่มที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2558). สถิตินักผู้ประกอบการ. เรียกใช้เมื่อ 10 มกราคม 2562 จาก <http://www.tourism.go.th>.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2562). บทวิเคราะห์ธุรกิจโรงแรม. เรียกใช้เมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2562 จาก https://www.dbd.go.th/more_news.php?cid=1622
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). บทวิเคราะห์ธุรกิจโรงแรมรีสอร์ทและห้องชุด. เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2561 จาก <http://www.efe.or.th/project.php>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2558). รายงานสถานการณ์การท่องเที่ยว. เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2561 จาก https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/policy/download/article/article_20170509152835.pdf
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2561). รายชื่อธุรกิจโรงแรม. เรียกใช้เมื่อ 10 มกราคม 2562 จาก <http://econtent.tat.or.th/ReportWeb/views/g08/hotel-list-table.xhtml;jsessionid=0-ejaNKEv8+XEeAqzDEPcTPB.undefined>

- กุสุมา คำพิทักษ์ และคณะ. (2556). นักบัญชีที่องค์กรธุรกิจต้องการ “เก่ง + ดี”. เรียกใช้เมื่อ 12 กรกฎาคม 2561 จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/handle/123456789/190>.
- จิรัฐ ขวนชม และนางลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร. (2556). ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานคร. *Journal of Multidisciplinary in Social Sciences*, 10(3), 1 - 16.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2554). การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของการวัดระหว่างกลุ่มผู้ถูกวัดด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง. *วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร*, 1(1), 69 - 80.
- นภดล ร่มโพธิ์. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของระบบการวัดผลการปฏิบัติงานองค์กรกับความสำเร็จทางการเงินขององค์กร. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 6(16), 43 - 50.
- นภดล ร่มโพธิ์ และมนวิภาผดุงสิทธิ์. (2557). เครื่องมือการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น. กรุ๊ป จำกัด.
- พุทธชาติ ลุนคำ. (2562). แนวโน้มธุรกิจโรงแรม. เรียกใช้เมื่อ 24 มิถุนายน 2562 จาก https://www.krungsri.com/bank/getmedia/f24bbbf8-fa88-40cb-a408-f43900993cd7/THQIR_TOUR_4Q17_TH.aspx
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2558). มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี. เรียกใช้เมื่อ 20 กันยายน 2561 จาก http://www.fap.or.th/files/st_eduit/3pdf.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2561). มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีฉบับที่ 3 เรื่องทักษะทางวิชาชีพ. เรียกใช้เมื่อ 20 มีนาคม 2562 จาก http://www.fap.or.th/files/st_eduit/3.pdf.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrical*, 16(3), 297 - 334.
- Everaert, P. et al. (2010). Using transaction cost economics to explain outsourcing of accounting. *Small Business Economics*, 35(1), 93 - 112.
- Hair, J. F. et al. (2010). *Multivariate Data Analysis*. USA: Hall International.
- Ismail, K. & Isa, C. (2011). The Role of Management Accounting System In Advanced Manufacturing Environment. *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*, 5(9), 2196 - 2209.
- Jöreskog, K. G. & Sörbom, D. (2012). *LISREL 9.1: LISREL syntax guide*. Chicago: Scientific Software International, Inc.,

- Kelloway, E. K. (2015). Using Mplus for Structural Equation Modeling; A Researcher's Guide. CA: Sage Publications.
- Melia, D. (2010). Towards Performance Measurement in Hotels: an Incremental Approach. Retrieved March 19, 2019, from <https://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.1018.7569&rep=rep1&type=pdf>
- Schumacker, R. E. & Lomax, R. G. (2010). A beginner's guide to structural equation modeling. (3rd ed.). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.